

Præstens beretning

Holdt v. generalforsamlingen den 23. april 2017

*Udrundne er de gamle dage
som floder i det store hav,
og hvor sig hviler nu den svage,
der fandt den stærke og sin grav;
men lovet være himlens Gud
de ædles æt dør aldrig ud.*

Dette smukke og gode vers, der indleder Grundtvigs ”Udrundne er de gamle dage”, kan vel bruges til at besinde sig på det år, der er gået.

For det er jo sådan, at de gamle dage *er* blevet de nye. Men det er også sådan at ”de ædles æt”, som vi er en del af, fortsætter med at leve og virke på denne jord. For den ånd, man byggede med i sin tid her på Lemvigs vestre bakke, den ånd bygger vi videre med.

Det går godt i Lemvig og Omegns Valgmenighed. Og sådan en anledning som i dag er til for at gøre status over det forgangne år og forholde sig til, hvordan vi har det netop her hos os.

Det var Søren Kierkegaard, der sagde, at ”mennesket er ånd”, og at vi er ånd betyder, at vi er sådan nogen, der forholder os til os selv. Men hvad er det da vi ser, når vi ”skuer med åndens øjne”, om man så må sige?

Først og fremmest er dette en fantastisk god menighed. Solid, trofast og åben. Det er simpelthen en fornøjelse at være præst for jer. I lukker mig ind – ikke bare i jeres stuer, men også åndeligt talt i jeres sind. Jeg synes jeg er ved at lære jer at kende. Jeg er taknemmelig for at blive lukket ind, når jeg tager rundt på husbesøg og til runde fødselsdage.

Og så er jeg også for alvor ved at falde til på egnen og i denne skønne by, som Lemvig er. Jeg bliver stadig mere stedkendt rundt omkring.

Og så har I også taget fantastisk godt imod min egen lille familie, der også er ved at falde til i de nye omgivelser. Og I har jo også hørt om den stundende familieførøgelse til sommer. Vi glæder os rigtig meget.

Og i den forbindelse vil jeg benytte lejligheden til også at sige en stor tak til bestyrelsen for den imødekommenhed og åbenhed I har vist os, navnlig når vi kommer med forslag til indretning og reovering af præsteboligen. Så bliver der taget imod forslagene åbent og med forståelse.

Nu lever mennesket jo ikke af Ånd alene. Det er også fra tid til anden nødvendigt med de hårde og kølige ”facts”:

I den forbindelse kan jeg nævne, at vi har begravet 9 mennesker siden sidst vi holdt generalforsamling. I samme periode har vi haft 2 barnedåb, dog har vi udsigt til endnu en til Kristi Himmelfarts Dag og så er der noget der siger mig, at endnu et lille barn skal døbes i valgmenigheden engang til efteråret. Så derfor kan vi synge med på næste vers af den smukke salme:

*Mens graven kastes, vuggen gynger,
og liv udsletter dødens spor,
så immer sig igen forynger
hver ædel slægt i syd og nord,
og mindet, som Guds miskundhed,
forplanter sig i tusind led.*

Og så er det meget snart tid til at konfirmere årets 7 konfirmander. Det har været en stor fornøjelse at have dem og vi glæder os vist alle til den store dag. Det har givet nogle fantastiske muligheder at have 7, men jeg må nok – til de forventningsfulde – sige, at det ikke ser ud til at blive et eksempel til efterfølgelse de kommende år. Næste år bliver der efter al sandsynlighed højst en håndfuld igen og måske kun et par stykker. Vi må se i øjnene, at der skal noget ekstraordinært til for at de unge vælger at blive konfirmeret i valgmenigheden, eftersom de fleste foretrækker at blive konfirmeret i

fællesskaber de allerede er bekendte med. Der skal ofte noget overtalelse til, førend de vælger valgmenigheden til.

Men dertil kan jeg så sige, at det handler om netop at fortælle dem og vise dem, at det de kan få her er noget andet: et anderledes fællesskab og så i øvrigt en konfirmationsforberedelse, der er meget anderledes og forhåbentlig også mere oplevelsesfyldt end den almindelige ved sognekirken. Vi skal udnytte det lille antal konfirmander til at lave anderledes ting med dem – måske kan det lokke nogle til. Vi kan tage på flere udflugter, besøge steder og institutioner osv.

Dernæst så er jeg helt personligt glad for, at der har været så stor opbakning til USA-turen. Det er jo omtrent et år siden, at det var ”breaking news”, at der i stedet for en tur til Færøerne blev arrangeret en rejse til Amerika, noget jeg stillede mig i spidsen for. Nu er tilmeldingerne afsluttet og vi er 34 deltagere samt 2 rejseledere, der rejser af sted til september. Det glæder mig i øvrigt at se den store opbakning herhjemme fra, eftersom godt en tredjedel af deltagerne er fra vores egen menighed. Derudover er de øvrige en god blanding af folk fra andre grundtvigske menigheder over hele landet samt en flok interesserede ”udefrakommende”.

Derudover så er medlemstallet i menigheden jo noget, vi ikke kommer udenom at forholde os til. På nuværende tidspunkt er vi 514 medlemmer. Men dette tal siger ikke nødvendigvis så meget, hvis ikke der knyttes lidt statistik dertil. Og her kan jeg mestendels udtale mig om udviklingen i det halvandet år jeg har været her.

I denne periode har de udmeldelser, der har været, udelukkende været folk, der bor langt væk, der har valgt at melde sig ud. Der er ingen der har fundet anledning til at forlade valgmenigheden i lokalområdet – i protest eller andet. Og med de nævnte hhv. døds- og dåbstal siger det sig selv, at vi er demografisk udfordrede. Men jeg kan glæde jer med, at der har været en

pæn andel indmeldelser i den tid, jeg har været her, og at der stadig ruller indmeldelser ind i ny og næ.

Jeg kunne godt bruge en rum tid på at opliste alle de arrangementer og tiltag vi har haft i det forgangne år og hvad der er på programmet den kommende tid, men dertil vil jeg blot henvise til de kommende kirkeblade, for at denne beretning ikke skal blive for langtrukken.

Generelt vil jeg bare sige, at dette er et godt sted at være præst, for når man kalder, så kommer I. Når man laver et tiltag, så er I der. Det er et stort privilegium at være menighed et sted, hvor der er opbakning til det, der foregår. Så tak for det.

I denne sammenhæng, hvor vi gør status og forholder os til os selv, skal vi også huske bare at leve – bare at være menighed og være godt tilfredse med det. For vi har det godt i Lemvig og Omegns Valgmenighed. Og det skal vi ikke skamme os over.

Og jeg har det godt med at være præst her på stedet. Så hvis I er med på det, så synes jeg da, at vi skal tage et år mere.

Og så kan vi ellers slutte med de gode ord fra den salme, jeg begyndte med:

*Så lad derpå da syn os fæste,
hvad ædle kaldte livets lyst!
Ja, lad os kappes med de bedste
og vove kækt med død en dyst!
At byde den og graven trods
kan med Guds hjælp og lykkes os.*

Tak for ordet og tak for i år.